

kasse at træffe Bestemmelse om, hvorvidt den vil beholde disse Medlemmer eller ikke. Det gaar vort Mindretals Forslag under Nr. 5 og 6 ud paa at give den Ret til. Jeg tror, at Mindretallets Forslag under Nr. 3 om, at der kun skal udbetales de bemidlede Medlemmer Pengehjælp, i Grunden kan have de samme Vanskeligheder som Lovforslagets nuværende Affattelse paa dette Punkt. Jeg skal gøre opmærksom paa, at naar man overlader det til Sygekasserne selv at bestemme, om de vil beholde de bemidlede Medlemmer, kan Sygekasserne efter Lovforslagets § 19, næstsidsste Stykke, bestemme, at de kun vil yde dem en Dagpengehjælp. Hvis Mindretallets Ændringsforslag vedtages, skulde dette Stykke udgaa, thi der kan ikke i Loven baade staa, at de skal have en Dagpengehjælp, og at man maa give dem en Dagpengehjælp, om man ønsker det. Det er jo imidlertid kun et redaktionelt Spørgsmaal; derimod er det af større Betydning, at der i det næstsidsste Stykke staa, at man kan gaa den Vej, Mindretallet ønsker. Men jeg fastholder, som sagt, at det er uheldigt at tvinge Sygekasserne til at beholde de bemidlede Medlemmer ogsaa paa den Betingelse, Mindretallet under Nr. 3 foreslaar. Jeg tror, at det vil virke meget uheldigt i mange Tilfælde. For den, der ingen Børn har, kan det maaske være nogenlunde passende at faa en ikke alt for lille Dagpengehjælp under Sygdomsforhold, men for den, der har Børn, passer det slet ikke. Den, der f. Eks. har Børn, der er syge hele Aaret, faar ikke en Øre i Hjælp af Sygekassen. Og samme Dagpengehjælp kan heller ikke passe lige godt for enhver, det beror meget paa vedkommendes Beskæftigelse. Det vil, som jeg sagde før, ogsaa i dette Tilfælde gaa saaledes, at man maa have dem genforsikret og inddelt i Fareklasser. Dette vil imidlertid føre til Vidtløftigheder og til Rivninger mellem de bemidlede og Sygekassen. Jeg ser jo nok, at hvis man vil tvinge Sygekasserne til at beholde de bemidlede Medlemmer paa den ene eller den anden Maade, kan de sætte Kontingentet saa højt, at de bemidlede Medlemmer betakker sig — det kan ingen forbyde Sygekasserne —, men det er en kedelig Udvej. Jeg tror, at en Tvangsordning paa dette Omraade er meget uheldig, og jeg vil derfor meget fraraade Mindretallets Ændringsforslag.

Da Ændringsforslaget Nr. 9 er taget tilbage, skal jeg ikke udtale mig om det.

Hvad Statstilskuddet angaar, har jeg saa kun at omtale Ændringsforslag Nr. 8.

Hvad dette Ændringsforslag angaar, vil der efter dette i Øjeblikket blive ydet omtrent det samme Tilskud til de forskellige Hovedgrupper af Sygekasser som efter det Ændringsforslag, som Mindretallet under Nr. 11 har stillet om Maksimaltakster. Men naar det ærede Medlem, der var Ordfører for dette Ændringsforslag, udtalte — saa vidt jeg forstod ham —, at han ikke blot var imod de Bestemmelser i Lovforslaget, ifølge hvilke Statskassen ubetinget skal bidrage med de tre Fjerdedele af Udgifterne til visse af Sygekassernes Ydelser, men ogsaa imod Maksimaltaksterne med den Begrundelse, at han frygtede for, at det vilde føre til for store Udgifter, tror jeg, at denne Frygt er ganske ugrundet, naar Maksimaltaksterne vedtages, og jeg tror, at hans Ændringsforslag i det lange Løb vil føre til større Udgifter end Mindretallets Forslag om Maksimaltakster. Det ærede Medlem, der jo i Betænkningen ret stærkt kritiserer det Fordelingsgrundlag, der hidtil har været for Statskassens Tilskud til Sygekasserne, beholder jo dog de samme Principper, kun halverer han den Del af Tilskuddet, som han mener fordeles uheldigt. Men han beholder alt-saa dog til Dels det samme uheldige Princip for Fordelingen. Jeg tror ogsaa, at det for Statskassen vil være heldigt, at Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 11 bliver vedtaget. Der er ogsaa det, der taler for dette Ændringsforslag, at det er ikke nær saa afvigende fra det Forslag, som har faaet den højterede Ministers og Folketingets Tilslutning. Jeg frygter for, at hvis man gaar tilbage til delvis Beregning efter Medlemsbidrag, vil de to Ting komme til at fjerne sig fra hinanden, og saa vil Forhandlingerne trækkes mere i Langdrag, end de ellers vilde.

Jeg tror hermed at have omtalt de væsentligste af de Ændringsforslag, som er motiverede af forskellige Mindretal, og paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg fatte mig meget kort med Hensyn til Besvarelsen af de Bemærkninger, der er rettede til mig fra forskellige ærede Medlemmers Side, nemlig det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup), det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) og det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll). Maa jeg først sige med Hensyn til de Betragtninger, som det ærede 4de Medlem for 7de Kreds gjorde gældende, om, at han vil hellere have en Lovgivning for alle disse ikke-ankendte Sygekasser,